YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (viides jaosto)

28 päivänä huhtikuuta 1998 *

Asiassa C-116/96 REV,

Reisebüro Binder GmbH,

jossa hakija vaatii yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-116/96, Reisebüro Binder, 6.11.1997 antaman tuomion (Kok. 1997, s. I-6103) purkamista,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) ja P. Jann,

julkisasiamies: A. La Pergola,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Reisebüro Binder GmbH (jäljempänä Binder) on 15.12.1997 ja 29.1.1998 tekemillään kahdella hakemuksella, jotka on merkitty saapuneiksi yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 2.2.1998, pyytänyt EY:n tuomioistuimen perussäännön 41 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-116/96, Reisebüro Binder, 6.11.1997 antaman tuomion (Kok. 1997, s. I-6103) purkamista.

2 Tällä tuomiolla yhteisöjen tuomioistuin ratkaisi ennakkoratkaisukysymyksen, jonka Bundesfinanzhof oli EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla saattanut sen käsiteltäväksi ja joka koski jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 9 artiklan 2 kohdan b alakohdan tulkintaa. Kysymys oli esitetty asiassa, jossa kantajana oli Binder ja vastaajana Finanzamt Stuttgart-Körperschaften ja joka koski arvonlisäveron perusteen määrittämistä matkapaketteina suoritettavista kansainvälisistä henkilökuljetuksista.

3 Binderin jätettyä ensimmäisen purkamishakemuksensa yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamosta sille ilmoitettiin, että asiassa 69/85, Wünsche, 5.3.1986 annetusta määräyksestä (Kok. 1986, s. 947, 14 kohta) käy nimenomaisesti ilmi, että EY:n tuomioistuimen perussäännön 41 artiklaa ei voida soveltaa ennakkoratkaisuasioissa annettuihin tuomioihin. Hakija kuitenkin jätti tämän jälkeen uuden hakemuksen, jossa se pyytää yhteisöjen tuomioistuinta

— saattamaan molemmat purkamishakemukset oikeusriidan muiden osapuolten sekä julkisasiamiehen tietoon, jotta nämä voivat esittää huomautuksensa;

— hyväksymään purkamishakemuksen ja tutkimaan asian uudelleen, kun otetaan huomioon kirjallisen käsittelyn aikana jätetyt huomautukset ja hakemuksen liitteenä oleva, kirjallisia huomautuksia täydentävä suullisia huomautuksia varten laadittu suunnitelma;

— antamaan uuden tuomion työjärjestyksen määräysten mukaisesti;

— antamaan tarvittaessa määräyksen uuden purkamishakemuksen hylkäämisestä.

4 Vaatimustensa tueksi Binder vetoaa muun muassa siihen, että yhteisöjen tuomioistuimella ei ennen ennakkoratkaisuasian ratkaisemista ollut tarpeeksi tietoa pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevasta oikeudellisesta tilanteesta, koska kantajan "asiamies nro 2" oli pitänyt hallussaan "asiamies nro 1:n" kirjallisia huomautuksia. Hakija väittää lisäksi, että EY:n tuomioistuimen perussäännön 41 artiklassa ja työjärjestyksen 98—100 artiklassa ei rajoiteta niiden soveltamista tai jätetä tilanteita niiden soveltamisalan ulkopuolelle, joten on katsottava, että näitä määräyksiä voidaan soveltaa kaikkiin yhteisöjen tuomioistuimen päätöksiin, ennakkoratkaisuasiat mukaan lukien.

5 Työjärjestyksen 92 artiklan 1 kohdassa määrätään, että "jos yhteisöjen tuomioistuin ei selvästi ole toimivaltainen ratkaisemaan kannetta tai jos kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, yhteisöjen tuomioistuin voi jatkamatta asian käsittelyä ratkaista asian perustellulla määräyksellä julkisasiamiestä kuultuaan".

6 Yhteisöjen tuomioistuin totesi edellä mainitussa asiassa Wünsche antamansa määräyksen 14 kohdassa, että EY:n tuomioistuimen perussäännön 38—41 artiklassa

luetellaan tyhjentävästi ne ylimääräiset muutoksenhakukeinot, joilla yhteisöjen tuomioistuimen tuomioiden arvovalta voidaan riitauttaa, ja että näitä määräyksiä ei voida soveltaa ennakkoratkaisuasioissa annettuihin tuomioihin, koska tällaisissa menettelyissä ei ole asianosaisia.

7 Lisäksi on huomattava, että perustamissopimuksen 177 artiklalla on luotu yhteisöjen tuomioistuimen ja kansallisten tuomioistuinten välille suora yhteistyömenettely, jonka aikana riidan asianosaisilla on ainoastaan tilaisuus esittää huomautuksiaan asiasta, jonka oikeudelliset seikat kansallinen tuomioistuin on selostanut (ks. vastaavasti asia 40/70, Sirena, määräys 18.10.1979, Kok. 1979, s. 3169).

8 Perustamissopimuksen 177 artiklassa asetetuissa rajoissa on siis yksinomaan kansallisen tuomioistuimen tehtävä päättää siitä, saatetaanko asia yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi ja miltä osin, ja on yksinomaan näiden tuomioistuinten tehtävä arvioida, saavatko ne riittävästi tietoa niiden ennakkoratkaisupyynnön johdosta annetusta tuomiosta vai onko niiden tarpeen saattaa asia uudelleen yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Tämän vuoksi pääasian oikeudenkäynnin asianosaiset eivät voi EY:n tuomioistuimen perussäännön 40 artiklaan eivätkä työjärjestyksen 102 artiklaan vedoten pyytää perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla annettujen tuomioiden tulkintaa (em. asia Sirena).

9 Vastaavasti pääasian oikeudenkäynnin asianosaiset eivät voi EY:n tuomioistuimen perussäännön 41 artiklaan eivätkä työjärjestyksen 98—100 artiklaan vedoten pyytää tällaisten tuomioiden purkamista. Vain tällaisen tuomion vastaanottajana oleva kansallinen tuomioistuin voi tarvittaessa esittää yhteisöjen tuomioistuimelle uusia arviointiperusteita, jotka voivat johtaa siihen, että jo esitettyyn kysymykseen voidaan antaa erilainen vastaus (em. asia Wünsche, määräyksen 15 kohta).

10 Tästä seuraa, että purkamishakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi ja että hakemus on tämän vuoksi jätettävä tutkimatta työjärjestyksen 92 artiklan 1 kohdan nojalla.

Oikeudenkäyntikulut

11 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska vastapuolta ei ole, purkamishakemuksen tekijä, joka on hävinnyt asian, on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Purkamishakemus jätetään tutkimatta.

2) Reisebüro Binder GmbH vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Annettiin Luxemburgissa 28 päivänä huhtikuuta 1998.

R. Grass

kirjaaja

C. Gulmann

viidennen jaoston puheenjohtaja